

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 120. Tanquam ad latronem existis cum gladijs & fustibus
comprehendere me. v. 48.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

nes, ne incurfent motus graues, ne diripiant vindemiani eius tranfeuntes viam, custodi interiore[m] hominem tuum. Noli eum quali vilem negligere ac fallidire, quia pretiola possessio est. Et merito pretiosa, cuius fructus non cadueat & temporalis, sed stabilis atque æternæ salutis est. Cole ergo possessionem tuam vt sint tibi agri, alliga sermonem tuum ne luxuriet, ne lasciuiat & multiloquio peccata sibi colligat, sit strictior & ripis suis coëctetur, cito lutum colligit amnis exundans, alliga sensum tuum, non sit remissus ac defluus, ne dicatur de te. Non est malagma apponere, neque oleum, neque alligaturam. Habet suas habenas mentis sobrietas, quibus regitur & gubernatur. Sit ori tuo ostium, & claudatur vbi oportet, & obferatur diligentius, ne quis in iracundiam excitet vocem tuam, & contumeliam rependas contumelia. Ingu[m] sit verbis tuis & statera hoc est humilitas atque mensura, vt lingua tua menti subdita sit: restringantur habenæ vinculis, franos habeat sensus, quibus reuocari possit, ad mensuram sermones proferat, libra examinatos iustitiæ: vt sit grauitas in sensu, in sermone pondus atque in verbis modus.

9. 120. *Tanquam ad latronem exiſtis cum gladijs & fustibus comprehenderis. v. 48.*

En causa, quare Petrus gladium extraxerit, & percusserit, hanc Christus allegat, quasi diceret: extraxit ille gladium & percussit, se & me defendendo iniuriam propulsando, vitam conseruando, quia vos cum gladijs & fustibus venistis prius, irruentes in nos sicut leo rugiens & rapiens, quo casu vim vi repellere licet. Et quare, rogo, me queritis tanquam latronem cum gladijs & fustibus: quem nunquam vidistis gladio vti, sed sermone gladio ancipiti fortiore; flagellis pro decoro templi seruando, & honore patris mei, eo quod templum Dei esset domus orationis, non vendentium & eumentium, non spelunca latronum: displicet etiam proditoris vsus, nec me authore quicquam, ne hostes quidem, sibi prodi optauit.

O Deus, quam tu tibi præfens es in tanta perturbatione, nos in verbo, facto, nutu leuissimo ita turbamur, vt præ ira, præ metu & tremore, præ passionibus non simus apud nos. Tu sapientiam loqueris sedatam inter arma, nos fatuitatem, & quorum nos mox pudere debeat, sana nos Domine, sana nos tua excellenti virtute magnanimitatis & constantiæ. Eia Domine imprime hæc ita cordi meo, vt quotidie in omni aduersitate mea horum recorder, cogitans me hæc omnia promeruisse, cum tamen nihil simile mihi inferatur. Sit igitur hæc tua miseria mihi doctrina, qua humilitatem
mibi

mihî familiarem faciam ad abnegandum meipsum in omnibus quo me dignum iniuria æstimem, & plagis vndeunque etiam mihî adueniant.

§. 121. *Quotidie eram apud vos in templo docens, & non me tenuistis. v. 49.*

Quid agitis ò milites, ò Iudæorum Principes, ò ministri seniorum, cur huc properatis armati, vt Iesum capiatis, cur eum de nocte queritis? cur non de die, cur non in templo docentem, hoc ipso elapso die, apud vos concionantem? ante quinque dies triumphantem! quando gratulabundi de eius aduentu acclamastis *Osanna benedictus qui venit in nomine Domini!* Vtique dicetis mihî: Quia opportunum tempus non erat, quia traditionis promissio facta non fuerat per Iudam, nec congregatio seniorum habita, sed quæ causâ quod tanquam ad latronem existis comprehendere Iesum? Credo, quia docuit palam contra Magistros Synagogæ, Scribas, Seniores, Principes populi, conscientiam commouit eorum & tetigit peccata monstrauit, vnde ira perciti consilium inerunt, vt ipsum dolo caperent & morti traderent, tanquam legi contradicentem, qui contradicit vestris vitijs. Ergone istud quod retribuitis pro doctrina vobis impensâ pro tot beneficijs in vos profectis? nunquid redditur pro bono malum? nunquid ægros vestros sanitati restituit, cæcos illuminauit? claudis gressum reddidit? mortuos suscitauit! & quid ultra potuit facere & non fecit pro vobis. Silebo hic, quod Deus sit, & Messias vester, & quis tot tanta beneficia præstitit patribus vestris in Ægypto? quis in deserto? quis populo sitiens aquam dedit de petra? quis manna de cælo? quis carnem pluit ad vescendum? quis ita secura vos eduxit ex Ægypto per mare rubrum, in terram Chanaan, fluentem lac & mel, quis patribus vestris tot tamq; admirabilia dedit triumphos & victorias in hostes, bona eorum & terras? quis legens? Nonne ipse & non alius! ò ingratitude!

Ingrati Iudæi! quam turpiter, quam misere dominum gloriæ & prophetam suum canes spurcissimi hic tractatis, ipse quidem vt agnus mansuetissimus lenibus vos verbis blandè conpellat dicens: Tanquam ad latronem existis comprehendere me, quotidie eram apud vos in templo docens & non tenuistis me. Cur igitur hâc hora? hac nocte? nisi quia *hec est hora vestra & potestas tenebrarum.* O obcæcati & impij, quid opus erat vt tam frequenti numero veniretis capere, vltro se manibus vestris, vt ouem, offerentem? quid necesse erat cum laternis inquirere & facibus, obuiam vobis procedentem & vos alloquentem? aut cur noctu queritis quotidie apud vos versantem in templo, reuera filij tenebrarum estis vos omnes, qui odio

habent